

עמכון, תנדעון דלא אתפרש מנייכו, ובגין כך
ולא תגעל נפשי אתכם.

והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלהים, (ויקרא
כ"ו) פיון דמשפנא דילי גבייכו,
בודאי תנדעון דאנא אזיל עמכון, כמה דאת
אמר (דברים כג) פי יי' אלהיך מתהלך בקרב מחניך
להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך
קדוש.

רבי יצחק ורבי יהודה, הווי שכיחי ליליא חד
בכפר קריב לימא דטבריא, קמו בפלגות
ליליא אמר רבי יצחק לרבי יהודה נימא במלי
דאורייתא דאף על גב דאנן באתר דא, לא
בעינא לאתפרשא מאילנא דחיי.

פתח רבי יהודה ואמר, (שמות לג) ומשה יקח את
האהל ונטה לו מחוץ למחנה וגו'.
ומשה יקח את האהל, אמאי. אלא אמר משה,
הואיל וישראל קא משקרי ביה בקודשא בריך
הוא, ואחליפו יקרא דיליה, הא משכונא
דיליה יהא בידי דמהימנא, עד דנחמי במאן
ישתאר.

אמר ליה ליהושע, אנת תהא מהימנא בין
קדשא בריך הוא, ובין ישראל, וישתאר
משכונא בידך בהימנותא, ונחמי (דף ק"ד ע"ב)
במאן ישתאר. מה כתיב, ושב אל המחנה
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל. מאי טעמא ליהושע בגין דאיהו
כסיהרא לגבי שמשא, ואיהו אתחזי לנטרא
משכונא. ועל דא, לא ימיש מתוך האהל.

אמר ליה קדשא בריך הוא למשה, משה, לא
אתחזי הכי, דהא משכונא דילי יהבית
בידיהו, אף על גב דאינון קאבו לגבאי,
משכונא יהא לגבייהו, דלא יתפרשון מגיה.

עמכם, תדעו שלא אפרד מכם,
ולכן ולא תגעל נפשי אתכם.

והתהלכתי בתוכם והייתי לכם
לאלהים. פיון שמשפני אצלכם,
בודאי תדעו שאני הולך עמכם,
כמו שנאמר (דברים כג) פי ה' אלהיך
מתהלך בקרב מחניך להצילך
ולתת איביך לפניך והיה מחניך
קדוש.

רבי יצחק ורבי יהודה היו
מצויים לילה אחד בכפר קרוב
לים טבריה, קמו בחצות הלילה.
אמר רבי יצחק לרבי יהודה,
נאמר בדברי תורה, שאף על גב
שאנו במקום זה, לא צריכים
להפרד מעץ החיים.

פתח רבי יהודה ואמר, (שמות לג)
ומשה יקח את האהל ונטה לו
מחוץ למחנה וגו'. ומשה יקח
את האהל למה? אלא אמר משה,
הואיל וישראל משקרים בקדוש
ברוך הוא והחליפו את כבודו,
הרי משכונו יהיה ביד של נאמן,
עד שנראה אצל מי ישאר.

אמר לו ליהושע, אתה תהיה
הנאמן בין הקדוש ברוך הוא ובין
ישראל, וישאר המשכון בידך
בנאמנות, ונראה אצל מי ישאר.
מה כתוב? ושב אל המחנה
ומשרתו יהושע בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל. מה הטעם
ליהושע? משום שהוא פלכנה
לגבי השמש, והוא ראוי לשמר
את המשכון, ועל זה לא ימיש
מתוך האהל.

אמר לו הקדוש ברוך הוא
למשה: משה, לא ראוי כך, שהרי
משכוני נתתי בידיהם. אף על פי
שהם חטאו אלי, המשכון יהיה
אצלם, שלא יפרדו ממנו (שלא יפרד
מהם). התרצה שאפרד מישראל,
ולא אשוב אליהם לעולמים! !

(ס"א דלא אתפרש מנייהו) תבעי דאתפרש מנייהו דישראל, ולא איתוב לגבייהו

לְעַלְמֵינִי, אֶלֶּא אַתִּיב מִשְׁכּוֹנָא דִּילִי לְגַבֵּייהוּ,
וּבְגִינְיָה לָא אֶשְׁבּוּק לְהוֹן בְּכָל אַתְר.

אָף עַל גַּב דְּיִשְׂרָאֵל חֲבוּ לְגַבֵּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, הָאִי מִשְׁכּוֹנָא דִּילֵיהּ לָא שְׁבָקוּ,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא נָטִיל לֵיהּ מִבִּינֵיהוּ.
וְעַל דָּא, בְּכָל אַתְר דְּגַלִּי יִשְׂרָאֵל, שְׂכִינָה
עִמָּהוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִתְתִּי מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם.
וְהָא אוּקְמוּהָ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר (שיר השירים ב) דוֹמָה דוּדֵי
לְצַבִּי אוּ לְעוֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'.

זַכַּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּזָכוּ דְּמִשְׁכּוֹנָא דָּא לְמַהוּי
גַבֵּייהוּ, מִן מַלְכָּא עֲלָאָה. דָּאף עַל גַּב דְּאֵינּוֹן
בְּגֻלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתִּי בְּכָל רִישׁ יַרְחֵי
וְשַׁבְתֵּי וְזַמְנֵי, לְאֶשְׁגָּחָא עֲלֵיהוּ, וְלְאַסְתַּפְּלָא
בְּהוּא מִשְׁכּוֹנָא דְּאִית לֵיהּ גַבֵּייהוּ, דְּאִיהוּ
כְּסוּפָא דִּילֵיהּ.

רַמְבַּרְכָּא דְּסִרְחָא מְטְרוֹנִיתָא, אֶפְקָה מֵהִיכְלֵיהּ.
מָה עֲבַדְתָּ. נְטִלְתָּ בְּרָה דִּילֵיהּ כְּסוּפָא
דְּמַלְכָּא, רַחֲמֵא דִּילֵיהּ. וּבְגִין דְּדַעְתָּא דְּמַלְכָּא
עָלָה, שְׁבָקִיָּה בִּידְהָא. בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק רְעוּתָא
דְּמַלְכָּא, עַל מְטְרוֹנִיתָא, וְעַל בְּרָה, הָוָה סָלִיק
אַגְרִין, וְנַחֲתֵי דְּרַגִּין, וְסָלִיק כּוּתְלִין, לְאַסְתַּפְּלָא
וְלְאַשְׁגָּחָא בֵּין נוֹקְבֵי כּוּתְלָא עֲלֵיהוּ, כִּיּוֹן
דְּחָמֵי לוֹן, שְׂאֲרֵי בְּכֵי מְאַחֲרֵי קוּסְטֵי כּוּתְלָא,
וּלְכַתֵּר אֲזִיל לֵיהּ.

כִּדְ יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב דְּאֵינּוֹן נִפְקוּ מֵהִיכְלֵיהּ
דְּמַלְכָּא, הֵהוּא מִשְׁכּוֹנָא לָא שְׁבָקוּ, וּבְגִין
דְּרַעוּתָא דְּמַלְכָּא עֲלֵיהוּ, שְׁבָקִיָּה עִמָּהוֹן.
בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק רְעוּתָא דְּמַלְכָּא קוּדְשָׁא, עַל
מְטְרוֹנִיתָא וְעַל יִשְׂרָאֵל. סָלִיק אַגְרִין (מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבֻעוֹת), נַחֲתֵי דְּרַגִּין, וְסָלִיק כּוּתְלִין, לְאַסְתַּפְּלָא
וְלְאַשְׁגָּחָא בֵּין קוּסְטֵי כּוּתְלָא עֲלֵיהוּ. כִּיּוֹן
דְּחָמֵי לוֹן, שְׂאֲרֵי וּבְכֵי, הָדָא הוּא דְּכְתִיב דוֹמָה דוּדֵי לְצַבִּי אוּ לְעוֹפֵר

אֶלֶּא הִשֵּׁב אֶת מִשְׁכּוֹנֵי אֱלֹהִים,
וּבְגִלְלוּ לֹא אֶעֱזֹב אוֹתָם בְּכָל
מְקוֹם.

אָף עַל גַּב שִׁישְׂרָאֵל חֲטָאוּ לְקוּדְשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה שְׁלוֹ
הֵם לֹא עֲזָבוּ, וְהַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
לֹא לוֹקַח אוֹתוֹ מִבִּינֵיהֶם. וְעַל זֶה,
בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, שְׂכִינָה
עִמָּהֶם. וְעַל זֶה כְּתוּב וְנִתְתִּי
מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים
ב) דוֹמָה דוּדֵי לְצַבִּי אוּ לְעוֹפֵר
הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'. אֶשְׁרִיָּהֶם
יִשְׂרָאֵל שְׁזָכוּ שְׁמִשְׁכּוֹן זֶה יְהִיָּה
אֶצְלָם מֵהַמְּלֶכֶךְ הַעֲלִיּוֹן. שְׂאֵף עַל
גַב שְׁהֵם בְּגֻלוּתָא, הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּאֵ כְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְשַׁבְתוֹת
וְזַמְנֵים לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם,
וְלְהַסְתַּפֵּל בְּאוֹתוֹ מִשְׁכּוֹן שִׁישׁ לוֹ
אֶצְלָם, שְׁהוּא חֲמֻדָּתוֹ.

רַמְבַּרְכָּא שְׁפָרְחָה הַגְּבִירָה,
וְהוֹצִיָּאָה מֵהִיכְלוֹ. מָה עֲשִׂתָּה?
לְקַחָה אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ, חֲמֻדַּת
הַמְּלֶכֶךְ, אֶהוּבֹו. וּמִשׁוּם שְׂדַעַת
הַמְּלֶכֶךְ עָלֶיהָ, הַשְׂאִירוּ בִּידְהָ.
בְּשַׁעְתָּה שְׁעוּלָה רְצוֹן הַמְּלֶכֶךְ עַל
הַגְּבִירָה וְעַל בְּנוֹ, הִנֵּה עוֹלָה
לְעֲלִיּוֹת וְיורֵד מִדְּרָגוֹת, וְעוֹלָה עַל
הַכְּתָלִים, לְהַסְתַּפֵּל וְלְהַשְׁגִּיחַ בֵּין
נִקְבֵי הַכְּתָל עֲלֵיהֶם. כִּיּוֹן שְׂרׁוּאָה
אוֹתָם, הוּא מִתְחִיל לְכַפּוֹת
מְאַחֲרֵי חֲרַפֵּי הַכְּתָל, וְאַחַר כֵּן
הוֹלֵךְ לוֹ.

כִּדְ יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב שִׁישְׂאֵו
מֵהִיכְל הַמְּלֶכֶךְ, אוֹתוֹ הַמִּשְׁכּוֹן הֵם
לֹא עֲזָבוּ, וּמִשׁוּם שְׂרַצוֹן הַמְּלֶכֶךְ
עֲלֵיהֶם, הַשְׂאִיר אוֹתוֹ עִמָּהֶם.
בְּשַׁעְתָּה שְׁעוּלָה רְצוֹן הַמְּלֶכֶךְ
הַקּוּדְשׁ עַל הַגְּבִירָה וְעַל יִשְׂרָאֵל,
הוּא עוֹלָה עֲלִיּוֹת (מְקַפֵּץ עַל הַגְּבֻעוֹת),
יורֵד מִדְּרָגוֹת, וְעוֹלָה עַל
הַכְּתָלִים, לְהַסְתַּפֵּל וְלְהַשְׁגִּיחַ בֵּין

דוֹמָה דוּדֵי לְצַבִּי אוּ לְעוֹפֵר

הַאֵילִים לְדַלְגָּא מְכוּתְלָא לְאִיגְרָא, וּמְאִיגְרָא לְכוּתְלָא.

הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ, בְּכַתְּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתְּי מְדַרְשׁוֹת מְשָׁיִחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת, (דְּוֵדָּא בִּי

כְּנִישְׁתָּא בְּעֵינֵי חֲלוֹנוֹת). מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים, לְאַסְתַּפְלָא וּלְאַשְׁגַּחָא עַלְיֵיהּ. וּבְגִין כֶּף, יִשְׂרָאֵל בְּעוֹ לְמַחְדֵּי בַּהּוּא יוֹמָא, דְּאִינְהוּ יַדְעֵי דָא, וְאַמְרֵי. (תהלים קיח) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ.

וְאַם בְּחַקְתִּי תִמְאַסּוּ וְגוֹ'. (ויקרא כו) רַבִּי יוֹסִי פְתַח, (משלי ג) מוֹסֵר יְיָ בְּנֵי אֵל תִּמְאַסּוּ וְאֵל תִּקְוֶץ

בְּתוֹכְחָתוֹ. כִּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאוֹכְחָא

לְהוּ, וּלְדַבְּרָא לְהוּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאַבָּא דְּרַחֲמִים לְבְּרִיָּהּ, וּמְגוֹ רַחֲמֵי דִּילֵיהּ לְגַבְיָהּ, שְׂרַבִּיטָא

בִּידֵיהּ תְּדִיר, לְדַבְּרָא לֵיהּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֵא יִסְטֵי לִימִינָא וּלְשִׁמְאָלָא. הָדָא הוּא דְּכַתְּיב,

(משלי ג) כִּי אֵת אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְיָ יוֹכִיחַ וּכְאֵב אֵת בֶּן יִרְצָה. וּמֵאַן דְּלֵא רַחֲמִים לֵיהּ קֳדָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא, וְסָאֲנֵי לֵיהּ, סְלִיק מְנִיָּה תוֹכְחָה, סְלִיק מְנִיָּה שְׂרַבִּיטָא.

כְּתִיב. (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְיָ וְגוֹ', מְגוֹ רַחֲמֵימוֹתָא דִּילֵיהּ, שְׂרַבִּיטָא בִּידֵיהּ

תְּדִיר, לְדַבְּרָא לֵיהּ. וְאֵת עֲשׂוּ שְׁנֵאתִי, בְּגִין כֶּף סְלִיקִית מְנִיָּה שְׂרַבִּיטָא, סְלִיקִית מְנִיָּה תוֹכְחָתָא,

בְּגִין דְּלֵא אֶתְן לֵיהּ בִּי חוּלְקָא, רַחֲמֵי דְּנִפְשָׁאֵי הוּא. אֲבָל אֶתְוֵן, אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם וְדָאֵי. וּבְגִין

כֶּף, מוֹסֵר יְיָ בְּנֵי אֵל תִּמְאַסּוּ וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ. מָאֵי וְאֵל תִּקְוֶץ. לֵא תְּקוּצוֹן בֵּיהּ,

כְּמֵאַן דְּעָרַק מְגוֹ גּוֹבִין, דְּאִינוֹן מִילִין כְּגוֹבִין לְגַבְיָהּ בְּגַרְמִיָּה.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְעָר צְדָק בְּדִינוּי. כִּמָּה סְטָרֵי טְהִירִין, מְתַעְרִין מִימִינָא

בְּדִינוּי, כִּמָּה צְדָדֵי רוּחוֹת מְתַעוֹרְרִים מִימִין וּמִשְׁמָאל, כִּמָּה

חֲרָפֵי הַכְּתָל עֲלֵיהֶם. פִּינּוֹן שְׂרוּאָה אוֹתָם, מִתְחִיל לְכַפּוֹת. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב דּוּמָה דּוּדֵי לְצָבִי אוּ לְעַפְרֵי הַאֵילִים, לְדַלְגָּא מְכוּתְלָא לְעֲלֵיהּ, וּמְעֲלֵיהּ לְכַתְּלָא.

הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ, בְּכַתְּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתְּי מְדַרְשׁוֹת. מְשָׁיִחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת, (שְׂבּוּדָאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת צִירִי חֲלוֹנוֹת). מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים, לְהַסְתַּפְּלָא וּלְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם. וְלִכְּן יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְשַׁמַּח בְּאוֹתוֹ יוֹם, שֶׁהֵם יוֹדְעִים זֶה וְאוֹמְרִים, (תהלים קיח) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ.

וְאַם בְּחַקְתִּי תִמְאַסּוּ וְגוֹ'. רַבִּי יוֹסִי פְתַח, (משלי ג) מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאַסּוּ וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ. כִּמָּה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהוֹכִיחַ אוֹתָם וּלְהַנְהִיגֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ אֵב שְׂאוּהֵב אֵת בְּנוֹ, וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ אֵלָיו יֵשׁ בְּיָדוֹ שְׂרַבִּיט תְּמִיד לְהַנְהִיגוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִסְטָה לִימִין וּלְשִׁמְאָל. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב (שם) כִּי אֵת אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ וּכְאֵב אֵת בֶּן יִרְצָה. וּמִי שְׁלֵא אוֹהֵב אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹנֵא אוֹתוֹ, הוּא מְסַלֵּק מִמְּנֵו תוֹכְחָה, וּמְסַלֵּק מִמְּנֵו אֵת הַשְׂרַבִּיט.

כְּתוּב (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' וְגוֹ'. מִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ יֵשׁ בְּיָדוֹ תְּמִיד שְׂרַבִּיט לְהַנְהִיגוֹ. וְאֵת עֲשׂוּ שְׁנֵאתִי, מִשּׁוּם כֶּף סְלִיקִית מִמְּנֵו אֵת הַשְׂרַבִּיט, סְלִיקִית מִמְּנֵו תוֹכְחָה, כְּדֵי שְׁלֵא אֶתְן לוֹ חֲלָק בִּי. הוּא רַחוּק נְפִשֵׁי, אֲבָל אֶתְם - אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם וְדָאֵי. וּמִשּׁוּם כֶּף, מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאַסּוּ וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ. מָה זֶה וְאֵל תִּקְוֶץ? כְּמוֹ מִי שְׂבוֹרַח מִתּוֹךְ קוֹצִים, שְׂאוּתָם דְּבוֹרִים כְּמוֹ קוֹצִים אֵלָיו בְּעֲצָמוֹ. בְּאֵרָא, בְּשַׁעְתָּא שְׂמַתְעוֹרֵר צְדָק שְׂרַבִּיטִים יוֹצֵאִים, מִמָּה שְׂרַבִּיטִי

וּמְשַׁמְאֵלָא, פְּמָה שְׂרַבִּיטִין נְפָקִין, מְנַהוּן
 שְׂרַבִּיטִי אֲשָׁא, שְׂרַבִּיטִי גּוּמְרִין, שְׂרַבִּיטִי
 שְׁלֵהוּבָא, פְּלֵהוּ נְפָקִין וּמְתַעְרִין בְּעַלְמָא,
 וְלָקֵאן לְבַנֵּי נְשָׂא. תְּחוּתִייהוּ מְמַנְן אַחַרְנִין,
 מְאָרִי טַפְסִין, מְמַנְן דְּאַרְבַּעִין חֶסֶר חַד. שְׂאֵטִין
 וְנַחְתִּין, לָקֵאן וְסַלְקִין, וְנִטְלִין רְשׁוּתָא, עֵיילִין
 (דף קט"ו ע"א) בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, מְצַבְעִין
 טַפְסִי, וְנוֹרָא דְדְלִיק אֶתְחַפֵּר בְּהוּ, נְפָקִי גּוּמְרִין
 וְשְׂאֵטִין וְנַחְתִּין, וְאֶשְׁתַּכְּחוּ לְקַבְלֵיהוּן דְּבַנֵּי
 נְשָׂא. וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, וַיִּסְפְּתִי לַיִסְרָה אֶתְכֶם אֶתֶן
 לְמֵאֲרִייהוּן דְּדִינָא, תּוֹסַפֶּת עַל דִּינָא דְלֵהוּן.

בְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (בראשית ח) לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד
 אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם. מָאִי לֹא
 אוֹסִיף. לֹא אֶתֶן תּוֹסַפֶּת לְמֵאֲרִי דִינָא לְשִׁיזְעָאָה
 עַלְמָא, אֲלֵא תּוֹסַפֶּת כְּגוֹנוֹנָא דִּיכִיל עַלְמָא
 לְמַסְבַּל. וְעַל דָּא וַיִּסְפְּתִי, אֶתֶן תּוֹסַפֶּת וְדָאִי.
 תּוֹסַפֶּת אֲמָאִי. בְּגִין לַיִסְרָה אֶתְכֶם שְׁבַע עַל
 חַטָּאתֵיכֶם. שְׁבַע, וְהָא קָדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא אִי גְבִי הַהוּא דִּילְיָה לֹא יְכִיל עַלְמָא
 לְמַסְבַּל אֲפִילוּ רַגְעָא חֶדָא, הֶדָא הוּא דְכַתִּיב,
 (תהלים קל) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהִי יְיָ מִי יַעֲמוּד,
 וְאֵת אֲמֶרֶת שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם.

אֲרָא מַה תְּלַמוּד לּוֹמַר שְׁבַע. אֲלֵא הָא שְׁבַע
 לְקַבְלֵיכּוּ. וּמָאִי אִיְהִי. דָּא שְׂמִיטָה,
 דְּאִיְהִי שְׁבַע, דְּאֶקְרִי שְׁבַע, פְּמָה דְאֵתְ אָמַר,
 (דברים טו) מִקֵּץ שְׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִיטָה. וְעַל
 דָּא שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם, וְאֶקְרִי שְׁבַע, וְאֶקְרִי
 בֵּת שְׁבַע. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֲלֵא שְׁבַע
 בְּלַחֲוּדָהָא, לְמַעַבְד שְׂמִטָה, וְלְמַעַבְד דִּינִין,
 לְאַפְקָא חִירוּ דְכֻלָּא בְּה. בֵּת שְׁבַע אֶקְרִי,
 דְּאֶתְחַפֵּר בְּאַחְרָא כַּחְדָּא, לְאַנְהָרָא, לְמַשְׁלֵט
 בְּמַלְכוּתָא, לְאוּדְעָא מְלַכוּתָא בְּאַרְעָא וּבְכֻלָּא,
 בֵּת שְׁבַע אֶקְרִי. כְּתִיב, (בראשית כו) עַל כֵּן שָׁם

אֲש, שְׂרַבִּיטִי גְחָלִים, שְׂרַבִּיטִי
 שְׁלֵהֶבֶת, פְּלֵם יוֹצְאִים
 וּמְתַעְרִים בְּעוֹלָם וּמְלָקִים בְּנֵי
 אָדָם. תְּחַתִּיהֶם מְמַנִּים אַחֲרִים,
 בְּעַלֵּי חַבְלָה, מְמַנִּים שֶׁל אַרְבַּעִים
 חֶסֶר אַחַת. מְשׁוֹטְטִים וַיּוֹרְדִים,
 מְלָקִים וְעוֹלִים וְנוֹטְלִים רְשׁוּתָא,
 נִכְנָסִים לְנֶקֶב תַּהוּם רַבָּה,
 מְצַבְעִים צוֹרוֹת, וְאֵשׁ שְׂדוּלְקָת
 מִתְחַבֵּרֶת עִמָּהֶם, יוֹצְאִים
 הַגְּחָלִים וּמְשׁוֹטְטִים וַיּוֹרְדִים,
 וְנִמְצְאִים כְּנֶגֶד בְּנֵי אָדָם. וְהֵינּוּ
 מַה שְׂפַתְיֹב, וַיִּסְפְּתִי לַיִסְרָה
 אֶתְכֶם. אֶתֶן לְכַעֲלֵי הַדִּין תּוֹסַפֶּת
 עַל הַדִּין שְׁלֵהֶם.

כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר, (בראשית ח) לֹא אֶסְף
 לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר
 הָאָדָם. מַה זֶה לֹא אֶסְף? לֹא אֶתֶן
 תּוֹסַפֶּת לְכַעֲלֵי דִין לְהַשְׁמִיד אֶת
 הָעוֹלָם, אֲלֵא תּוֹסַפֶּת כְּמוֹ
 שְׁהָעוֹלָם יְכוּל לְסַבַּל. וְעַל זֶה
 וַיִּסְפְּתִי, אֶתֶן תּוֹסַפֶּת וְדָאִי.
 לְמָה תּוֹסַפֶּת? כְּדֵי לַיִסֵּר אֶתְכֶם
 שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם. שְׁבַע? וְהִרִי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם גּוֹבָה אֶת
 שְׁלוֹ, אִין הָעוֹלָם יְכוּל לְסַבַּל
 אֲפִילוּ רַגְעָא אַחַד, זֶהוּ שְׂפַתְיֹב
 (תהלים קל) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהִי אֲדֹנָי
 מִי יַעֲמֹד, וְאֵתְהָא אֲמֶרֶת שְׁבַע עַל
 חַטָּאתֵיכֶם! ?

אֲרָא מַה תְּלַמוּד לּוֹמַר שְׁבַע?
 אֲלֵא הִרִי שְׁבַע כְּנֶגְדְכֶם, וּמִי הִיא?
 זוֹ שְׂמִטָה, שְׂהִיא שְׁבַע, שְׂנִקְרָאת
 שְׁבַע, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (דברים טו) מִקֵּץ
 שְׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִטָה. וְעַל
 זֶה שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם, וְנִקְרָאת
 שְׁבַע, וְנִקְרָאת בֵּת שְׁבַע. מַה בֵּין
 זֶה לְזֶה? אֲלֵא שְׁבַע לְכַדָּה,
 לְעִשׂוֹת שְׂמִטָה וְלְעִשׂוֹת דִּינִים,
 לְהוֹצִיא חִירוֹת, שְׂהַכֵּל בְּה. נִקְרָאת
 בֵּת שְׁבַע, שְׂהַתְחַבֵּרָה עִם אַחַר
 כְּאַחַד, לְהָאִיר, לְשֵׁלֵט בְּמַלְכוּת,
 לְהוֹדִיעַ הַמְּלָכוּת בְּאַרְץ וּבְכֻלָּא, בֵּת
 שְׁבַע נִקְרָאת. כְּתוּב, עַל כֵּן שָׁם